

“ఎడుకొండలవాడా! వెంకటరమణా గోవిందా! గోవిందా” అనుకుంటూ తిన్నగా తిరుపతి చేరి ఎకావికిని ఆ ఊళ్లోనే ఉంటున్న మా సోదేవమ్మక్కగారింటి కెళ్లాను బొత్తిగా తలమాసినవాడిలా ఉన్న నన్ను చూసి ‘పరీక్ష క్షవరంకాకుండా కాపాడినందుకు స్వామి సమక్షంలో మన్నగా (అంటే దూరపు కొండలా) క్షవరం చేయించుకోడానికి వచ్చి ఉంటాడు’ అనుకున్నారు మా సోదేవమ్మక్క అండ్ ఫెమిలీ

కక్కు వచ్చినా, కల్యాణం వచ్చినా ఆగ దన్నారు పెద్దలు క్షవర కల్యాణం విషయం కూడా అంతేనేమో!! ‘కల్యాణకట్టు’ నేను వెళ్లే సరికి చాలా హడానిడిగా ఉంది భక్తులంతా వరుసగా కూర్చుని ‘గుండ్లు’ చేయించు కుంటూంటే చూడముచ్చట వేసింది నా మట్టుకు నాకు గడ్డం మీసాలతో బూచాళ్లల్లా వచ్చిన వాళ్లందరూ ‘సానపట్టిన వజ్రాల్లాటి’ గుళ్లతో మెరుస్తూ వెళ్లిపోతున్నారు

“అహో!” అని ఆనంద తన్మయుణ్ణి అవుదామనుకునే లోపులో “ఏంది స్వామీ! అలా దిక్కులు చూస్తూవుండావ్?” అని నన్ను లాక్కెళ్లి బలవంతాన కూర్చోపెట్టి గుండు గీసెయ్యడం మొదలు పెట్టాడు బీజవూర్ సుల్తానులా ఉన్న ఒకానొక “మంగలిమంత్రీ”

నాకు చెడ్డ సిగ్నేసింది గుండు గీయించు కుంటుంటే తాళికట్టించుకునే పెళ్లికూతురిలా సిగ్నల్ తలంచేసుకున్నాను (అసలు ఆ మాట కొస్తే ఈ రోజుల్లో పెళ్లికూతుళ్లు కూడా నాలా వంచుకోరు అయినా మహామహావాళ్ళే మంగలి ముందు తల వంచాలిగా అని సరిపెట్టు కున్నా)

గుండు గీయడానికి అట్టేసేపు పట్టక పోయినా ఆ కాస్తేపు నిశ్శబ్దంగా క్రూర్వలేక — “సుప్ర్య రోజుకి ఎన్ని గుళ్లు గీస్తావా!!?” తల వంచుకునే అడిగాను

“ఎంత లేదన్నా మామూలు రోజుల్లో రెండు, మూడు డజన్లు గీస్తాను”

“ఏమిటి!? దీనికి మామూలు రోజులూ— ప్రత్యేక రోజులూ ఉంటాయేమిటి?”

“ఉంటాయండి పరీక్ష రిజల్టు వచ్చే రోజులు చూడాలి ఇసుకవేస్తే రాలరు జనం తండోపతండాలు కదండి”

ఇంకా ఏదో అడుగుతుంటే ‘పూర్తయ్యింది’ అన్నాడు

చెయ్యి అనుకోకుండా నెత్తి మీదకు వెళ్లింది ‘సాగసైన క్రావు పోయిందని’ తెలుసుకోడానికి క్షణంలో సగం సమయం పట్టలేదు

“నీటిబొట్టు ఆగడంపే నమ్మండి” అన్నాడు మంగలి.

అదెంత నిజమోనని ఓ రెండు నీటిబొట్టు ‘గుండు’మీద వేయించాను అవి జారటం మాలెలాఉన్నా వుండుమీద కారం జల్లినంత మంట పుట్టింది. ‘బాధ భరించలేక అమ్మో’ అన్నాను.

“నేను నయమండి మిగతావాళ్లయితే చిల్లీ పట్టేద్దురు. . నలభై ఏళ్లు సర్వీసు” అన్నాడు.

రోజుకు రెండు డజన్ల చొప్పున నలభై ఏళ్లకు ఎన్ని గుళ్లు! గీశాడో!?

నిజమేనేమో! మరి అనుకుంటూ మరో సారి నా గుండును తనివితీరా చేత్తో రాసుకుంటూంటే వెనుకమంచి ఎవరో “సాక్షాత్తు కుమారస్వామిలా ఉన్నాడు” అనుకుంటున్నాను. (కుమారస్వామికి గుండు అవునా, కాదా అవి ఆలోచించండి. మరి)

‘సున్నటి గుండు’ చూస్తే ఎవరికైనా సరే ఒక్కసారి చెయ్యి వెయ్యాలని పిస్తుంది. (వెనుకటికి ఒకరు (గుండాయన) ఎవరో మరొకర్ని అడిగారు “నీ తీరని కోరిక

ఏమిటి!?” అని అంటే రెండో ఆసామీ జవాబిచ్చాడు “మీలాంటివాళ్ల సున్నటి గుండు మీద ‘చివ్’మీద జారినట్టుగా జారాలనిపిస్తుంది’ అని). నరసులు సంగీత పాఠశాలైతే ‘రామ కీర్తన’ పాడిస్తే!?! అన్నిస్తుంది గుండు చూడగానే.

ఇంటికి రాగానే (కొండడి) సోదేవమ్మక్క నా గుండు ‘చలిమిడి ముద్దలా ఉంది’ అంది. అంతవరకూ ‘నా గుండు తడిమీ చూసు కున్నానేకాని— ఆ గుండు సౌందర్యాన్ని సరిగా తిలకించే భాగ్యం నాకు అప్పటివరకూ కలగ లేదేమో. ఎదురుగా కనుపించిన నిలువులద్దం ముందర నిలుచున్నాను.

గుండుకి కొంచెం మానెతడి తగిలింది కాబోలు. చుట్టుపక్కల్నించి మార్కకాంతి కిరణాలు ‘గుండు’మీద వడి ప్రతిఫలిస్తుంటే ప్రకృతి సౌందర్యం అంతా నా గుండు మీదే ఉండేమో! అనిపించింది. (దగ్గరగా ఎక్కడైనా వచ్చి నా గుండువైపు చూస్తే తప్పకుండా వారి ప్రతిబింబం కన్పిస్తుంది— అనుకున్నాను) బాబిగాడు “బోడిగుండు బొప్పాసిగుండు”

గుండుకథ....

అని లోలోపలే అనుకున్నాడు బొబ్బాసి గుండేమిటి? గాడద గుడ్డు

అంత అందమైన గుండుని ఎండవనలకు వదిలేస్తే దాని సాగసు తగ్గిపోతుంది కదూ!! అందుకని దానికి తగిన 'గుండురక్ష' ఏదైనా కొనడానికి బజారుకి బయలుదేరాను

స్వరాజ్యం సంపాదించిన రాజ్యంలా తల యొక్క ఉపరితలం స్వేచ్ఛా వాయిపులు పీలుస్తోంది రోడ్డుమీద నడుస్తూంటే మనస్సు పరిపరివిధాల పోయింది రకరకాలైన ఆలోచనలు ప్రారంభమయ్యాయి

"అందుకే జబ్బు లేకపోతే కాళ్ళూ పట్టుకునే వాళ్ళు కూడా మనల్ని ఏమీ చెయ్యలేరు ఎందుకంటే మనకి గుండు కాబట్టి మన పిలక వాడి చేతిలో ఉంటే అనే భయం అసలే లేదు అసలు 'పిలక' అనేది భూగోళ పరిశీలకుల దృష్టిలో ఏ చెట్టాలేని ఎడారిలో ఆమడం చెట్టు లాంటిది మొన్న మొన్నటిదాకా ఉపనయనం చేయించుకున్న వాళ్ళకి ఈ పిలక బాధ తప్పేది కాదు అయినా ఒక పిలక అయితే పరవాలేదు ఒకడి చేతిలోనే ఉంటుంది సంచ శిఖిలా అయిదుగురి చేతుల్లో పడతే 'ద్రౌపది' లాగ బాధపడవలసి వస్తుంది.

మరి పూర్వకాలంలో 'పతి'ని కోల్పోయిన 'పతి' ఈ బాధ భరించలేకనే కాబోలు 'సహ గమనం' చేసేదలు

రామరాను "ప్రజలు గుండు విలువ గుర్తించారు ఎకమత్యంతో పోనుపోను ఇంకా గుర్తిస్తారు దేశం అభివృద్ధిలోకి వస్తుందని అభిజ్ఞ వర్ణాలవారు అనుకుంటున్నారు" అని ఆయనెవరో ఉద్ఘాటస్తూ ఇలా అన్నాడు-ఇంకా ఇలా అన్నారని ఇంకో ఆయనెవరో చెప్పారు.

"గండపెండేరాలు వేయించుకున్న గుండు కవులెందరో బ్రహ్మాండంలో ఉన్నా అందాన్ని అనందాన్ని పండి-గుండకట్టి 'గుండు'లాగ చేసి

సదరు 'గుండు'కి 'చందమామ' అని చక్కగా పేరెట్టుకుని తమ కావ్యాల్లో వర్ణించుకున్నారు అటువంటి చంద్రుడిలోనైనా మచ్చలు ఉంటాయి గాని-పిసలైన గుండు మాత్రం వంకలేని నెల వంకలాగ ఉంటుంది

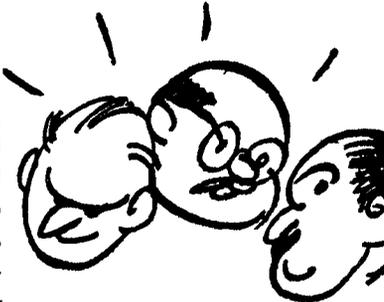
అందుకనే కవి కుమారులు మన గుండుని కురిడితో మిళాయించి ఉప్పొలంకారం చేసేస్తారు

కవిత్యం లాగానే కొంతమందికి గుండుకూడా సహజంగానే వస్తుంది అటువంటి గుండుని 'బట్టతల' అంటారు వాటిల్లో మళ్ళీ చాలా రకాలున్నాయి

కొంతమందికి చూడముచ్చటగా 'వరండా' లాగ కొంచెం బట్టతల - అదేనా కేవలం లాంఛనప్రాయంగా ఉంటుంది

మరికొందరిలో నుదురు ముదరి అంటు వ్యాధిలాగ, లేకపోతే విజయనగర సామ్రాజ్యంలాగ విస్తరించి, సముద్రంలాగ లోపలికి చొచ్చుకుని పోతుంది

కొందరికి "మండునా"లాగ తల మధ్యలో ఉంటుంది బట్టతల ఆరుదుగా కొందరికి పాల రాతి కోటలాగ మధ్యలో 'నిగనిగలాడే గుండూ'- ప్రవారీ మట్టూ కందకంలాగ ఓ వరన వెంట్లు కలూ ఉంటాయి అటువంటి బట్టతలలున్న

వాళ్ళ శిలాకాలంలో పెల్లికి వెల్లిసన్నుడు పన్నీరు జల్లిలే చలివేస్తుంది

ఎండకాలంలో తామరాకుమీద నీటిబొట్టు లాగ వెనుట పడుతుంది అసలు ఈ బట్ట తలలు స్థిరాస్థుల్లాగ తాతముత్యతల దగ్గర నుంచి సరిప్రాప్తిస్తాయని జనన శాస్త్రజ్ఞులంటారు

అందుకనే కాబోలు-పురాతన వస్తుసామగ్రి మీద అభిమానం కలవారికి మన గుండు కొత్తగా గిలాబా చేయించిన 'సాంచీ' మూలం లాగ ఆస్తుంది

శాస్త్రజ్ఞులకి మటుకు కాంక్రీటు చేయించిన విమాన ఆశ్రయం జ్ఞానకం వస్తుంది జీవశాస్త్రజ్ఞులకి గుండుని చూస్తే రకరకాలైన గుడ్డూ, గుండేలా జ్ఞానకం వస్తాయి వాటికి, వీరికి అవినాభావ సంబంధం - అదీ సంగతి

గుండుకి ఇంత ప్రత్యేకత ఉన్నా తిరుపతి

వీధుల్లో మనల్ని ఆట్టే పట్టించుకోలేదు

ఎవ్వరూ ఎక్కడ చూసినా గుండూ, గుళ్ళూ, గోపురాలు, శతకోటి లింగాల్లో మనమూ ఓ బోడిజంగాలం అయితే మటుకు! ఎవడి గుండు వాడికి ముద్దు (గిరిశంకారు చెప్పేట్టు 'సజీవ సాల్ గ్రామం' కదా) ఆలోచిస్తూ వదుస్తున్న వాకు గుండుతో స్నేహితుడొకడు ఎదురయ్యాడు వీధి మలుపులో అతి కష్టమీద ఒకరినొకరు పోలిక పట్టుకున్నాం

ఇద్దరం కలిసి పోతుంటే "జోడు గుండ్ల పిస్తాలు - తా" అన్నారు వెనుకనించి-బివరో వెనుక్కు తిరిగి చూశాం

"గుండు డు, ము, పు, లు ప్రథమా విజకి" అనేసి పారిపోయా దొక స్కామ్మూలు విద్యార్థి

"ఏదో చాలాకాలానికి కలిసాం కదా" అని కూర్చోడింకు తాగడానికి ప్రక్కనే ఉన్న డ్రింక్ సెషన్లోకి వెళ్లం డ్రింక్ త్రాగుతూ తల ఎత్తేసరికి అన్నీ గుండే చుట్టూ అడ్డాలు ఎటు చూసినా. నా గుండూ లేకపోతే మావాడి గుండూ ఎదురుగా చూశాను పంపరవనన కాయల్లాటి గుండుల పరంపర వెనకో అద్దం, ముందో అద్దం పైకి చూస్తే అక్కడ గుండే మాకు గాభరావేసి బయటికి వచ్చేశాం

ఉన్నట్టుండి "ఏమిటాలోచిస్తున్నావ్?" అనడిగాడు వాడు "గుండు గురించి" అన్న నా జవాబుకి "ఇదొకటి కోతికి కొబ్బరికాయ దొరికినట్లు" అన్నాడు (అసలు నా గుండు చూస్తే ఆ గుండుకి అమాయ కాబోలు).

దగ్గర్లో ఉన్న కొట్టుకెల్లి "ఇక్కడ టోపీలు" అని అడగబోతూంటే

"మీకా సందేహం అక్కర్లేదు, దరు చేయండి" అన్నాడు కొట్టువాడు

పైగా "మంచి పోకెట్టు దువ్వెనలున్నాయి ఇప్పుంటారా?" అని వాడే అడిగాడు నాకు అరికాలు మంట నడిగుండు కెక్కింది (నడి వెల్లికి అనడానికి - అప్పుడు నాకున్నది గుండే కదూ!)

“వెదవ్విట్లయ్యక టోపీలుంటే ఏదవ మన్నా”ను

వాడు ఏడుస్తూనే ముందు నా ‘గుండు’ ఊరితలాన్ని పరిశీలించాడు ‘ఓట్’తో మట్టుల త చూసాడు ఘనపరిమాణం తెక్కల్లో ఘటి కప్పకేసి చూస్తూ ఏదో మంత్రాలు చదువుతున్నట్లు మొహం పెట్టాడు దూలాల తెక్కపెడతున్నాడేమో! అనుకున్నా

“సైజు నెంబరు ఇరివైరెండు సరిపో తుంది” అన్నాడు చివరికి ఏదో సాదించినవాడిలా అక్కడితో ఊరుకోక టోపీ వెయ్యడం ప్రారంభించాడు

‘గాంధీ టోపీ పెట్టుకుంటే అచ్చు నెలకాగాలిలాగ ఉంటానట సేట్జీ టోపీ పెట్టుకుంటే అచ్చు హిందీ సినిమా యాక్టర్లా ఉంటానట ఈవెనింగ్ హేట్ పెట్టుకుంటే సాక్షాత్తు మన్నెడుడు యూరోపియన్ డ్రెస్సులో వచ్చినట్టుంటానట,’

ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుంటే “గుండుతో ఉంటే, హాల్నిఫ్డ్ స్ట్రోలాగా ఉంటా, అయినా ప్రమాదమే ఎవరూ పోలికపట్టలేరు ఏం చేస్తాం?!” అని కొట్లోంచి బయటికి వచ్చి అత్యయ్యగారింటికి వచ్చేసాను

సేమియాసాయనం తాగి సోదేవమ్మత్త దగ్గర సెలవు తీసుకుని సామాన్య పట్టుకుని తిరుగుప్రయాణానికి సుత్రం దగ్గర కొచ్చాను

అక్కడ ఒక అమాయకుడు వెర్రిగా నాకేసి (అంటే నా గుండుకేసి) మాడ్డం మొదలు పెట్టాడు ‘పోనీలే పాసం నాలో ఏమైవా ‘దర్శలామా’ పోలికలు కనిపిస్తున్నాయేమోలే’ అనుకున్నాను

దగ్గరగా వచ్చి చెయ్యొత్తుతున్నాడు ఇదేమిటా బాబూ! కొడతాడేమిటి చెప్పా కొంపతీసి —

మెత్తనిగుండు చూస్తే మొత్తబుద్ధి వేసిందేమో? అనిపించింది

తీరా చూస్తే చెయ్యొత్తినమస్కరించాడు ‘ఎందుకు నమస్కరించావ్?’ అని అడుగుతే బాగుండదని - అర్థంలేని నవ్వు ఓటి నవ్వి ఊరుకున్నాను

“అయ్యో! మిమ్మల్ని చూస్తే నమస్కరించే బుద్ధి పుట్టింది నేను ఎన్నో గుండ్లు చూశాను కాని ‘ఇంత విలువైన గుండు’ ఎక్కడా చూడలేదండీ అన్నాడు తను మహా గుండు యొక్క నాణ్యం కట్టెవడిలాగ

రాజకుమారులకి ‘రాజరీవి’ అబ్బినట్లు మనకి ‘గుండు రీవి’ అబ్బి నన్ను చూసి ఏ ‘క్షవర కళ్యాణాంబందస్యామి’ అనుకున్నాడో అనుకున్నా

అంతలో బస్సు వచ్చింది లోపలికి ఎక్కి హాయిగా కూర్చుని గుండుమీద చెయ్యి వేసుకొని

గుండు కథ

తడుముకుంటూ “బస్సు ఎప్పటికీ కదులుతోందో కదా ?” అని ఆలోచిస్తున్నా

అంతలో ఓ పడుచు యిల్లాలలు వచ్చి వెనుక నించి ఎడ పిల్లాడ్ని ఎత్తి కుదేసింది నా ప్రక్కనే, చంటాణ్ణి వదిలంగా నా వళ్లో వదిలేసి “జరగండి, అలా దిక్కులు చూస్తారేమిటి?”

అని నా మొహంవైపు చూసి ఆశ్చర్యపోయి నన్ను తోసి కూర్చున్న మనిషి అలాగే సిగ్గుపడిపోయింది అవిడ భర్త కాబోలు వచ్చి “అదేమిటి! నీ అసూయత్యం మందా” అంటూ నోరు తెరుచుకుని ఉండిపోయాడు

తమాషా ఏమిటంటే ఆయనకీ గుండే !!! (నాకుమల్ల)

మొత్తానికి మరేం గొడవలేకుండా మరకీ తంగా ఇల్లు చేరుకున్నాను

నన్ను చూడగానే “వచ్చి స్వల్పాన్ని ఉన్న బామ్మగారు లాగూ చొక్కా మేముకుని వస్తాం దేమిటి చెప్పా !!!” అనుకున్నారట నాన్నగారు.

నాన్నగారికి “నా గుండు” బామ్మగారిని స్మరణకి తెచ్చిందంటే అందులో అతిశయోక్తి ఏమీలేదు బామ్మగారి ‘గుండు’ చూసే యోగ్యత భాగ్యం లేకపోయినా అందరూ చెబుతుంటే విన్నాను అనలు బామ్మగారి గుండే గుండుట

ఆవిడ నెలకొకసారి, మామిడి చిగురులా మొలకెత్తిన గుండుమీద మల్లినందిరలాంటి తెల్ల వెంట్రుకల్ని, మంగలిని పిలిపించి అరగంటసేపు బేరమాడి నిమిషాల్లో తీయించి చేత్తో తడిమి చూసుకుని సంతృప్తి చెందిన తరువాతే డబ్బు లిచ్చేదిట (ఆయనే ఉంటే నువ్వు పావలా అడుగు దువా !?) అన్న జోకు మొట్టమొదట ఆవిడే వేసిందట)

ఆ రోజుల్లో బామ్మగారి ‘గుండు’ ముందు అన్ని గుండ్లా బలాదూరేనట కాని ఆవిడ చాలా

నిరాడంబరులాల కాబట్టి గుండుకీ మునుగు వేసే దట ఆదీకాక పూర్వం మునుగు లేకపోతే రాత్రిళ్ళు పారికధల్లో చీకట్లో లింగభేదం తెల్లీది కాదుట మునుపు నునుపుగా గుండు చేయించు

కోడానికి మొహమాట పెడినవాళ్ళ ముందు సగం గుండు చేయించుకుని మిగిలిన సగం జాట్టు ‘కొత్తి మీ రకట్ట’ లాగ ముడివేసుకునేవారుట (అంతకు ముందు జన్మలో ఆడవాళ్ళయినవారు ఆ ముడిలో పువ్వులు కూడా పెట్టుకునేవారట) కొన్ని కొన్ని రోజుల తర్వాత ఇది పూర్తిగా “అవుటాస్ ఫేషన్ అయిపోయింది ” ఎంతైనా గుండు అందం గుండుదే !!! ఏమంటారూ !!!?

మర్నాడు స్వామివారి ప్రసాదం యివ్వడానికి శాంతక్క వాల్లింటికి వెళ్ళాను నన్నుచూడగానే నవ్వు అవుకుంటూ “ఏమిటి విశేషాలు?” అని అడిగింది

“ఏం ఉన్నాయి! ఇదే ఓ విశేషం” అన్నాను ఒక చేత్తో గుండు తడుముకుంటూ మరో చేత్తో అడ్డా యిస్తూ అడ్డానీ - నా గుండునీ చూసిన పాప, “అమ్మా రెండు గుండులు” అది అసలే సిసింద్రీవాటం అది ఆలా అంటే నాకు మహా సిగ్గేసింది.

“తప్ప, తంబు మామయ్యని గుండు అనాచ్చా ?” అని శాంతక్క వెంటనే పాపని కొప్పడేసింది

అది ఏంటేగా? మిరపకాయ సరుకు “తంబు మామయ్య కాదు గుండు మామయ్య” అంది తప్పట్లు కొడుతూ శాంతక్క నవ్వుతూనే “తప్ప గుండు అనకూడదు” అని మళ్ళీ వన్మోరీగా నవ్వింది నాకేమో ఉడుకుమోత నం వచ్చింది

“అమ్మా, మొన్న సినిమాలో ఈ గుండు గాడే కదే చాకు పట్టుకుని అందర్నీ ఏడిపించాడు?” అని మళ్ళీ మొదలెట్టింది పాప (దానికి వస ఎక్కువ పోశారేమో చిన్నప్పడు ?)

అర్థంలేక ఏదో జ్ఞాపకం వచ్చినట్లు “ఫుట్ బాల్ మేచ్ కి వెళ్ళాలి” అని లేచాను పాప బాధ భరించలేక

“నేనూ వస్తాను తీసుకెళ్ళవా !?” మాలాం చేసింది అది

తీసుకెళ్ళనంటే ఇంకేమన్నా ఉండా? చచ్చి నట్లు ‘సరే’ అన్నాను (దారిలో అల్లరి చెయ్యనని ముందరే దానిచేత వచ్చింది)

మేం వెళ్ళేసరికే చాలమంది జనం వచ్చి కూర్చున్నారు మేవ్ మొదలయ్యింది పాప అల్లరి కూడా మొదలయ్యింది

“గుండు మామయ్యోయ్” అంది గట్టిగా జనం అంతా నావైపు చూశారు అసలీ గుండు నాకదోలా అనిపించింది అందులోమా మా వెనక

అంతా మా కాలేజీ అమ్మాయిలే కూర్చున్నారు తను చేసే అల్లరికే అందరూ నవ్వు తున్నారు కదా అని "గుండు మామయ్యాయ్" అంది మళ్ళీ గొప్పగా — గట్టిగా ఇదే సమయం అనుకుని నామీద పూర్వం కోపంగా ఉన్న అమ్మాయిలు కొందరు కష్టపడి చెమటోడ్చి మరీ నవ్వారు నాకు నామోషీ అనిపించింది "ఏమిటి?" అని అడిగేశాను కోపంగా "ఇక్కడ చీమలన్నాయి" అని రెండో ప్రక్కకు వచ్చి కూర్చుంది ఈ లోపులో ఒక 'గోల్' అయింది ఉన్నట్టుండి "గుండు మామయ్యాయ్" అంది మళ్ళీ ఇంక లాభంలేదు దీన్ని మంచితనంతోనే సాధించాలని అనుకుని మచ్చికచేసుకోడానికి వెంటనే చేకలెట్ ఒకటిచ్చాను పాపం అది మంచిపిల్లే! అల్లరి చెయ్య కుండా చాకలెట్ తింటోంది మాన్ మంచి పట్టుకోకే వచ్చింది "గోల్" అవ్వబోయి, మానెయ్యబోయి మళ్ళీ అయిపోతుండేమో అని మిస్తుంది నా ప్రక్కన ఉన్న ఆయన తుమ్మునా వద్దా అని చాలాసేపు ఆలోచించి చివరకు 'గోల్' అయ్యాక తుమ్ముదాం అని నాయిదా వేసుకున్నాడు "గుండు మామయ్యాయ్" నా నోటంపట మాట లేదు బ్యాక్ గ్రౌండ్ లో నవ్వులు "చాకలెట్ అయిపోయింది"

గుండు కథ

వెంటనే మరో చాకలెట్ తీసి పాపనోట్స్ పేట్టేశాను అంతలో "టవ్ టవ్" అని ఏమిట్ చిన్న చిన్నవి నా గుండు మీద వడ్డట్టు నాకు అనుమానం వేసింది వెనక్కి తిరిగి చూశాను అందరూ మ్యాప్ చూస్తున్నారు మళ్ళీ ఇటు తిరిగిగాను ఇంకో మూడు, నాలుగు వడ్డాలు ఏమిటి? అని పక్కల్ని చూశాను కనిపించినవి బటాణీలు వెనక్కి తిరిగి చూశాను మా పక్కంటి అమ్మాయి 'సురేఖ' కూడా వచ్చింది మ్యాప్ మంచి హాషెరుగా చూస్తున్నారు అందరూను అదే గోల్ లో పాప 'గుండు మామయ్యాయ్' అంది కాని ఎవరికీ వినిపించలేదు వెంటనే నా దగ్గరున్న చాకెట్లన్నీ ఇచ్చేశాను దాని బాధ వడలేక. అంతలో మళ్ళీ జలజల రాలాయి నా గుండు మీద బటాణీలు — (బటాణీలే ఇంత బాధ పెడు తున్నాయి వడగళ్ల నాన వడుతే) అమ్మో! అనుకున్నాను) వెనక్కి తిరిగి చూశాను దొంగ దొరికిపోయింది మా పక్కంటి అమ్మాయి నన్ను బటాణీతో కొట్టడానికి రేడిగా ఉంది నన్ను చూడగానే ఎత్తిన చేతిలో బటాణి ఏమీ తెలియ నట్లు తినేసింది మళ్ళీ మ్యాప్ చూస్తున్నాను బంతి

అంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక 1962 జూలై 6 పంచిక నుంచి

అకాశంలోకి కొట్టేశాడెవడో సరిగా కావాలని నా మీద పడాలనే కొట్టాడెమో అనిపించింది బంతి నా గుండుమీద పడుతుండేమోనని అనుమానం వచ్చి గబుక్కున రెండు చేతుల్తో గుండు కప్పేసుకుని ఒక్కసారిగా తల వంచేశాను అయితే బంతి నా వైపు రాలేదు మా వెనుక కూర్చున్న కోమలాంగులు గొల్లున నవ్వారు ఇంక అక్కడ కూర్చోలేక బయటకు వచ్చేశాను 'గుండు' అంటే అందరికీ ఎందుకీంత లోకువ అని నాకు ధర్మసందేహం వచ్చింది. ఎందుకైనా మంచిదని అద్దంలో మరోమారు చూసుకున్నాను

సినిమాలోలాగా అద్దంలో నా బదులు నా అంతరాత్మ కనుపించింది నన్ను చూసి నవ్వంది చిరాకేసి "యూ టూ బ్రూట్" అన్నాను భారంగా.

"నాయనా అందంగా ఉన్నాననుకోవడం మానవ్వండి మొదటి పాఠశాల దానికితోడు అద్దాలు అబద్దాలు చెబుతున్నాయి పైపై మెరుగుల క్రాపింగులు తీసేస్తే విగ్నతీసిన సత్యం విగ్న తేరినట్లు బయటపడుతుంది. హా! హా! ఇదీ నీ నిజస్వరూపం అందానికి అర్థంలేదు హా! హా!" నన్ను చూసి పక్కున నవ్వేసింది నా అంతరాత్మ

అయినా నాకు నమ్మకం కుదరలేదు అదీగాక అంతరాత్మ మాట విన్నవాళ్లు ఎవరూ (నాకు తెలిసినంతవరకూ) బాగుపడలేదు నిజేపం లాంటి 'నా గుండు' అందంగా లేదుట

అసలు అందం అనేది లేదుట ఏదీపింది అంతరాత్మ అనుకున్నాను ఏమయినా గుండు మీదికి మళ్ళింది నా ఆలోచన "అసలు యీ దేవుడికి గుండు సరదా ఏమిటి చెప్పా!" అని సందేహం వచ్చింది ఎంత ఆలోచించినా అంతు చిక్కలేదు

ఒకవేళ భక్తుల "గుండుల" మీద జలతరంగిణిలావిదైనా వాయిద్యం వాయిస్తాడేమో అనుకున్నాను.

"ఏడికావ్" అంది అంతవరకూ నిశ్శబ్దంగా ఉన్న అంతరాత్మ ఇంతకూ "గుండు" అనేది అందంగా ఉంటుందో ఉండదో తెల్సుకోలేక పోతున్నాను ఈ వెధవ అంతరాత్మతో!

ఏమైనా మీరే చెప్పండి—గుండు అందంగా ఉండదూ !!!

బ్రాహ్మణ పట్టభద్రుడు చెప్పల పని చేయుట

షికార్పూర్, జనవరి 16 దత్తు అనునతడు కాశ్మీర బ్రాహ్మణుడు వంజాబు విశ్వవిద్యాలయంలో బి ఏ చదివి ఉత్తీర్ణుడయ్యెను చేతి పనులు చేసి జీవించుటలో ప్రతిష్ఠకు వచ్చే లోపము లేదనిన్ని అట్టి చేతిపనులే చాల గౌరవ ప్రదములనియు చేతిపనులేనే విద్యావంతులలో ప్రాత్యహించుటకును నిరుద్యోగ సమస్యను పరిష్కరించుటకును ఏర్పాటు చేయబడిన ఒక సంఘకో యీ దత్తు గారు సభ్యులు ఈయన ఒక చిన్న సంచిలో నల్ల రంగు గోధుమ రంగు కాటుక డబ్బీలను రెండు బ్రష్లను మాత్రము ఉంచు కొని ఏధులవెంట తిరుగుచుండెను ఎవరి కయినా బూట్టులకు మెరుగు పెట్టవలసి యున్నయెడల మెరుగుపెట్టి ఒక అణా

డబ్బులు తీసికొనును ఇటీవల ఒక డా॥ తన బూట్టులకు మెరుగు పెట్టినందు లకై ఆ బి యే పట్టభద్రునకు ఒక రూపాయి యిచ్చెను. పాదరక్షలకు మెరుగు పెట్టుచు ఊళ్ల వెంట తిరుగుటకై పై జెప్పిన సంఘము ఇటువంటి యువకు లను 6 గురిని తయారు చేసినది దత్తు గారు పెద్ద ప్రముఖులవద్దకు వెళ్లి చందా లను వసూలుచేయుచున్నారు ఈ చందా లతో కుట్టుపని, వడ్డంగం, కమ్మరం వగైరా చేతి పనులను నేర్పెడి ఖార్కానా లను ఏర్పాటు చేసెదరు ఏ రి టీ వ ల పశ్చిమోత్తర రాష్ట్రములందును వంజాబు నందును చర్యలనుము చేసి యీ నెల 14 తేదీని షేక్కురా వచ్చిరి ఇవల పగలంత యును పాదరక్షల మెరుగుపెట్టి కూలి డబ్బులను గడించుకొని నిన్ను సాయంకాలము బహిరంగసభలో నుపన్యసించిరి (ఆ ప్రె)

అంధ్ర సచిత్ర 1934 జనవరి 16 పంచిక నుంచి